

Forkvindens mundtlige beretning – 9. juni 2018

Kære Rådsmedlemmer – nye og gamle, kære medlemmer, kære bestyrelse, kære sekretariat,

”Det haster”. Det er en af de stærke følelser, der rammer mig, når jeg kigger tilbage på det forgangne år. Det haster! For ligesom mange andre, har jeg mærket mishaget ved mig selv, når jeg i stedet for at række ud efter andre, blot trækker på skulderen, når endnu et terrorangreb kræver civile ofre, når endnu en båd synker på Middelhavet, når endnu en dansk politiker forsøger at appellere til os ved at grave kløfterne dybere mellem ’dem’ og ’os’, mellem land og by, mellem nord og syd.... Det haster, hvis vi skal modvirke den dybe forråelse af vores samfund.

Og så også følelsen af, at det nytter! Det nytter at bringe mennesker sammen. Det nytter at sætte ord på uretfærdigheden, på uligheden, give indignationen stemme. Og ikke mindst: Det nytter – og det er afgørende vigtigt – at skabe muligheder for, at mennesker i fællesskab kan skabe alternative forestillinger om hvordan liv kan leves og hvordan rigdomme og muligheder fordeles og forvaltes. For uden forestillingen om at andet er muligt, så udebliver forandringen.

Som I ved samler vores nye strategi os om at forbinde mennesker og skabe muligheder *for* og give inspiration *til* at stille skarpt på det, der skal forandres, skabe plads til at udforske alternativer og ikke mindst – for at mennesker kan samle sig i handling for forandring.

MS skal kendes på den handling, vi skaber rum for, ikke bare med centrum på Fælledvej, men rundt omkring i landet og i verden. Og vi er godt i gang.

Også i det forgangne år – ja endda særligt her i 50 året for Israels besættelse af Vestbredden, Gaza og Østjerusalem har MS dannet ramme om aktiviteter for at sætte fokus på situationen i Palæstina. Og vi har skabt mulighed for, at mennesker i Danmark kunne sige fra over for det skammelige midlertidige stop for at modtage kvoteflygtninge, som et flertal i Folketinget vedtog. Det gjorde vi både gennem deltagelse i den offentlige debat, ved at gå i dialog med enkeltpolitikere og ved at indsamle og viderebringe underskrifter fra mere end 50000 mennesker, der simpelthen synes at det var under lavmålet. Og selvom det midlertidige stop blev gennemført, så er det en sejr, at der nu tales om det som et midlertidigt stop, og at der langt ind i flere af partiernes rækker ikke alene er stor utilfredshed, men også en stor skam forbundet med beslutningen.

Vi har taget initiativ til et netværk af aktive pensionskunder, der over for deres pensionselskaber insisterer på, at deres pensionsopsparinger skal investeres ansvarligt, sådan at deres tryghed i alderdommen hverken skal ske på bekostning af andre menneskers liv og rettigheder eller på bekostning af klimaet og miljøet. Det har ikke alene fået medieomtale og skabt opmærksomhed i pensionsbranchen; det har også været med til at anspore endnu flere pensionskunder til at gøre deres indflydelse gældende over for deres pensionselskab.

Lotte Lund, Aktive Pensionskunder:

Jeg har efter længere tids indignation - og samtidig forundring over jeg ikke selv gjorde noget ved det - fået motivationen til at udfordre mit pensionselskab. Jeg har ikke tænkt, jeg med min begrænsede indsigt i mine pensioner ville kunne løfte sådan en opgave, men med initiativet omkring aktive pensionskunder har MS formået at samle tilstrækkelig med kræfter, viden og energi i en gruppe, der tilsammen kan skabe et pres. En opgave, der for mig har ført til, at jeg på mit pensionselskabs generalforsamling sammen med Helle meget kort fortalt stillede et forslag om

større ansvarlighed og større gennemsigtighed - kort sagt at løfte baren og ambitionsniveauet, når det kommer til en konkret udmøntning af de vedtagne politikker og henstillinger.

Dette fik jeg modet og kompetencen til godt hjulpet på vej af både sekretariat og forkinde. Forslaget blev med stor opbakning vedtaget og det viser, at vi ikke er alene, men at der er potentialer for at gøre meget mere. Pensionselskaberne råder over milliarder af kroner, som vi ønsker skal ud og arbejde for en bæredygtig verden og vi kan se, der er kommet mere bevågenhed omkring emnet, og denne skal vi bruge konstruktivt til at opnå flere ansvarlige investeringer.

Stor tak til MS for, at jeg blev sat i gang og holdt til ilden. Nu skal vi sammen have det til at udvikle sig, så ilden ikke slukkes, men fører til endnu større globalt ansvar. Når jeg kan, er vi mange, der kan gøre en forskel.

Og vi har bakket op om de mange unge mennesker, der undrer sig over al den – ofte racistiske – tale om dem, men alt for sjældent med dem:

Og så har vi sagt 'ja' til en gruppe af frivillige, der så helt rigtigt, da de fornemmede, at der var et uforløst globalt og mellemfolkeligt engagement i Århus og omegn og med ildhu og standhaftighed har kæmpet for skabe rammerne for at forløse det:

Lotus Danst og Mahmoud Ismail, Café Mellefolk:

Lotus: For præcis 2 år siden gav I i Rådet grønt lys for, at vi i Aarhus arbejdede videre med vores drøm om at åbne en frivilligdreved MS-café. Så nu har vi åbnet en café! Vi slog dørene på Vestergade op d. 26. maj (i år) og startede ud med et brag af en åbningsfest med vildt god stemning og en omsætning på 28.000. Efter et par dages hvil gentog vi successen en uge efter med Vestegadefest og en omsætning på 30.000 kr. Derudover har vi lige nu 124 registrerede café-frivillige...

Mahmoud: Ja, men vi har jo ikke kun åbnet en café. Vi har også holdt debat- og informationsarrangementer med emner som feminisme, rohingyaerne, klimaforandringer, Palæstina, skattely, tøjindustrien...

Lotus: Ja, og det er jo bare de events, vi har holdt i caféen før og efter, at den åbnede. Derudover har vi jo afholdt demonstrationer for både Syrien og Palæstina og været med til 1. maj og sat fokus på skattelyproblematikken...

Mahmoud: Ja, og derudover har vi også holdt workshops på gymnasier forskellige steder i Østjylland...

Lotus: Ja, og så har kører vi jo også 2 facebook-sider: "Mellefolkligt Samvirke Aarhus" og "Café MelleFolk" med tæt på daglige posts, og så har vi også kontakt til de lokale medier. Så kort sagt: Der er fuld fart på i Aarhus!

Og vi kan blive endnu bedre! Og vi kan række endnu længere ud. Og vi kan opfordre endnu flere mennesker til at tænke over, hvad der giver værdi i deres liv, og hvad der skal til, for at gode liv kan leves uden, at det sker på bekostning af andre eller den klode, vi lever på. Det er blandt andet noget af det som I kære Råd gerne må give input til her i løbet af eftermiddagen og det kommende år.

Det forgangne år blev også året, hvor vi gjorde status på, hvad vi har udrettet og hvad vi har lært gennem arbejdet med vores gamle strategi – meget af det vil I allerede have læst om i vores årsberetning.

Og vi tog hul på arbejdet med den nye strategi, som Rådet vedtog sidste år. Sekretariatet har omorganiseret sig, nye teams er blevet skabt og der er blevet skabt plads til nytænkning – også helt fysisk med ny indretning og udnyttelse af rummene på sekretariatet. Og nærmest inden blækket sidste år var tørt på den nye strategi, så havde sekretariatet omsat den til to ansøgninger til udenrigsministeriet om strategiske partnerskaber både inden for støtten til civilsamfundet rundt omkring i verden og inden for det humanitære arbejde. Det resulterede i to 4-årige rammekontrakter, der bl.a. gør det muligt for os bidrage til styrke hele action aid føderationens arbejde med unge som – demokratiske – forandringsagenter.

At kunne præstere det, *samtidig med* at der tænkes omorganisering af sekretariat, og derefter påbegynde hele planlægningen af hvordan rammerne skal omsættes til handlinger, og samarbejder med partnere i de enkelte lande og udviklingen af nye budget og aktivitetsformater, indikatorer og meget meget mere og så ovenikøbet gå i gang med en ombygning af både sekretariat og kantine – vel at mærke med højt humør, stort engagement og uden at gå ned med stress eller 'smide tomater' efter sekretariatsledelse eller forkvinde for den sags skyld – det er lidt af en bedrift! Det vidner om vildt gode og dedikerede medarbejdere og en rigtig god ledergruppe! Det kan vi være meget stolte af og glade for.

Og – som I også selv vil opleve her om et par timer – så har vi – ud over Café Mellefolk i Aarhus – taget hul på endnu et socialøkonomisk eventyr, nemlig med etableringen af vores nye madhus nedenunder: økologisk, klimavenligt, innovativt og selvfølgelig – globalt!

Fra Bestyrelsens side har vi insisteret på, at vi i ALT, hvad vi foretager os, i ALT, hvad vi kaster kræfter og ressourcer i, skal vi have fokus på den forandring, vi gerne vil skabe – naturligvis inden for vores 3 forandringsmål (øget politisk deltagelse, en bæredygtig og retfærdig økonomi og social sammenhængskraft), og at vi skal have fokus på, hvad det er MS kan bidrage med for fremme disse opnåelsen af disse forandringsmål. For nok er forestillingen om den forandring, man gerne vil skabe en helt afgørende forudsætning for at komme i gang. Men hvis MS skal kendes på den handling, vi skaber rum for, så er det ikke nok, at MS er et *meningsfællesskab*. Så skal vi også være et *handlingsfællesskab*. Og vi skal turde støtte op om de handlingsfællesskaber, der opstår rundt omkring os.

Udviklingspolitikken

Godt nok har MS fokus på unge mennesker over hele verden, men hvis jeg skal være helt ærlig, så kan jeg godt lide at tænke på MS som en ældre dame. Ikke sådan en stakkels forkrøblet en, for hvem livet flyder forbi. Næh, snarere som en af de der livskloge kvinder, som med sine lysende og observante øjne kan se ind i en, ind i ting, og som ikke er til fals for kortvarige modeluner, men som følger med og ved, hvad der holder. Og som har mange unge bekendtskaber! For mig er billedet især rammende, når det handler om vores Danida finansierede udviklingspolitiske samarbejde med vores partnere i syd. Mens mange andre halser efter tidens modeluner og forsøger at gøre sig til i forskellige former for nye partnerskaber, holder MS fast i at styrke unge mennesker i deres bestræbelser på at bygge demokrati og skabe livsmuligheder – og ikke bare jobmuligheder – nedefra. Det kræver mod og det er jeg vildt stolt over, at vi har!

Her i foråret var jeg i Gambia, som internationalt medlem i AA Gambia's bestyrelse. AA Gambia havde arrangeret en to-dages tur, hvor jeg kunne komme rundt i landet og se noget af det arbejde, de udfører. Det i sig selv var naturligvis vildt spændende. Men noget af det, der gjorde allerstørst indtryk på mig, var den begejstring, jeg synes, jeg kunne fornemme, når mennesker talte om politik, ikke nødvendigvis over det, der blev sagt, men simpelthen over det *at kunne*, det at føle sig fri. Og stoltheden over, at de var fælles om, at Gambia var kommet dertil! Og den begejstring ham, der kørte mig rundt, havde, når han kom til et checkpoint.... Lettelsen over ikke at behøve at frygte myndighederne, men i stedet at kunne møde

myndighederne og være glad for at de udførte deres arbejde. Det fortalte mig, at selvom det med demokrati, retfærdighed, mulighed for politisk deltagelse kan synes luftigt, som noget man kan leve uden, når bare man har et job og tag over hovedet, så er det noget, der betyder rigtig meget.... Og at dét at opleve uretfærdighed og mangel på muligheder for at deltage og udfolde sig; det at leve i frygt for den vilkårlighed, der uløseligt følger med manglen på demokrati og politisk deltagelse, hurtigt lægger sig som en dyne over mennesker og samfund og presser glæden og initiativet ud. Det var den dyne, Gambias unge aktivister havde sparket af deres land.

Og det er den dyne, som Nicaraguas unge lige nu kæmper for at få sparket af Nicaragua.... Noget der berører mig dybt, både fordi jeg kender mange af dem, der ofrede deres ungdom på at bringe Ortega til magten og i dag med forfærdelse og ser på hvad der sker i deres land, og fordi jeg har hjulpet flere af de unge, der i dag er på gaden, med deres lektier og med at sige deres første ord på engelsk. Det understreger med ekstra tydelig at én ting er at sparke dynen af sig. En anden ting er, hvordan man får bygget et stærkt demokratisk fundament op, så der ikke bare bliver kastet en ny dyne ind over landet. Også her har MS – den ældre kloge kvinde – noget at byde på.

Til slut.... Danmark går et valgår i møde. Mit håb er, at vi – som borgere, som MS medlemmer og som MS som organisation, kan skubbe på for, at vi får en valgkamp, hvor der er fokus på de ting, der positivt betyder noget for os som mennesker og den klode, vi bor på, så vi kan leve gode liv også uden, at det sker på bekostning af de muligheder, der eksisterer for mennesker andre steder på kloden eller for mennesker, der endnu kun er en tanke. Og *ikke* på at skabe problemer og billeder af fjender, der ikke eksisterer, eller på nødvendigheder, der viser sig først og fremmest at være nødvendigheder for finansmarkederne og langt mindre eller måske slet ikke for mennesker og klode. Og at vi i disse bestræbelser kommer ud til steder, hvor vi endnu ikke har været, og til mennesker, vi endnu ikke kender. Det haster!

Til aller sidst vil jeg gerne give en stor tak til alle de, der har engageret sig i MS og som i de forskellige fællesskaber i og omkring MS har ydet deres bidrag til at skabe en mere retfærdig og bæredygtig verden. Det gælder de mange frivillige, der i årets løb har engageret sig i samfundsdebatter, i deres lokalområder, i deres pensionskasser, i cafeer og hostel, i at gøre MS til en inspirerende ramme om det frivillige engagement. Det gælder hele sekretariatet og vores generalsekretær, der har lagt sig i selen for sætte organisation og rammer omkring virkeliggørelsen af vores nye strategi. Det gælder mine bestyrelseskolleger, der kaster kræfter i at spejde efter nye muligheder for MS, samtidig med at sikre, at vi forvalter det mandat og de midler, vi er blevet betroet, på bedste vis. Og det gælder alle jer rådsmedlemmer – nye som gamle – og de rådsmedlemmer, som i året, der er gået, er trådt ud af vores råd, for det engagement, I lægger i MS. Og jeg vil gerne rette en særlig tak til minde om Henning Kjær, for hans store engagement i MS, i de seneste år, som et særdeles aktivt rådsmedlem for hvem demokratiet og gennemsigtigheden i MS som organisation stod højt på dagsordenen. Det kom bl.a. til udtryk i hans engagement i kontaktgruppen og som parlamentarisk revisor og i hans deltagelse i midtvejs evalueringen af vores arbejde med den forrige strategi. Henning gik, som mange her vil vide, desværre gik bort i maj måned.

Kære alle sammen. Det har været en fornøjelse og et privilegie at udfylde posten som forkvinde for MS endnu et år. Jeg takker for ordet, for tilliden & for samarbejdet, og ønsker os et rigtig godt rådsmøde!